

Sygn.akt III AUa 546/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Sławomir Bagiński

Sędziowie: SO del. Teresa Suchcicka (spr.)

SA Bożena Szponar - Jarocka

Protokolant: Agnieszka Charkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 listopada 2015 r. w B.

sprawy z odwołania M. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o ustalenie obowiązku ubezpieczenia

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 lutego 2015 r.
sygn. akt V U 1781/14

I. zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie,

II. zasądza od M. L. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

sygn. akt III AUa 546/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 września 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując jako podstawę prawną art. 6 ust 1 pkt 5, 11 ust 2, 12 ust 1 i 13 ust 1 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 58 § 2 kodeksu cywilnego, stwierdził, że M. L. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 13 maja 2014 roku.

Odwołanie od tej decyzji wniosła M. L., wnosząc o jej zmianę przez stwierdzenie, że podlegała ubezpieczeniom z tytułu prowadzonej działalności – obowiązkowym i dobrowolnemu.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 24 lutego 2015r. Sąd Okręgowy w Białymstoku zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że M. L. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega od dnia 13 maja 2014 roku obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu (pkt

I) oraz zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na rzecz M. L. 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt II).

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego stanowiły następujące, zasadnicze ustalenia faktyczne i prawne:

M. L. (poprzednio S.) urodziła się (...) Ukończyła studia licencjackie na Akademii (...) w W., na kierunku pedagogika specjalna specjalność pedagogika niepełnosprawnych intelektualnie z pedagogiką wczesnoszkolną. Studia te, w formie niestacjonarnej, ukończyła czerwcu 2013 roku. Poza tym ukończyła ona kurs asystenta osoby niepełnosprawnej i kurs opiekunki dziecięcej. Od 1 września 2010 do 31 sierpnia 2012 roku, czyli przez pełne dwa lata, M. L. pracowała w Zespole Szkół nr (...) w B. jako pomoc nauczyciela w wymiarze 1/2 etatu. W roku 2012 wyszła za mąż. Po wyjściu za mąż została zgłoszona do ubezpieczenia zdrowotnego przez męża. Jako wolontariuszka w roku szkolnym 2013 – 2014 zajmowała się dzieckiem autystycznym jako „nauczyciel – cień” w szkole podstawowej nr (...) w B., w poniedziałki, środy i piątki. Od 13 maja 2013 r. M. L. zarejestrowała działalność gospodarczą w zakresie opieki nad dziećmi, zamieściła ogłoszenie na portalu (...)”. Skontaktowała się z nią D. G., która poszukiwała opiekunki dla swojej niepełnosprawnej córki w wieku przedszkolnym, gdyż zajmująca się tym dzieckiem osoba miała wyjechać za granicę na kilka miesięcy. D. G. pracuje jako kierownik salonu samochodowego od około godz. 9.00 do 17.00, a jej mąż w dni powszednie pracuje i mieszka w W.. M. L. i D. G. w końcu maja 2014 r. ustaliły zakres obowiązków opiekunki, to jest odbiór dziecka z przedszkola, nakarmienie, pieczę do godzin popołudniowych, zawożenie dziecka na zajęcia usprawniające do poradni logopedycznej, rehabilitacyjnej i rewalidacyjnej, a także pieczę w dni wolne od zajęć w przedszkolu, także w mieszkaniu M. L.. Ustaliły też wynagrodzenie po 11 zł za godzinę i rozliczanie się w okresach tygodniowych.

Sąd ustalił, że M. L. sprawowała pieczę nad siedmioletnią K. G. w umówiony sposób. W czerwcu M. L. zarobiła 803 zł, z których opłaciła 1042,46 zł składek na ubezpieczenia za maj, w lipcu zarobiła 831,5 zł, z których opłaciła takie same składki za czerwiec, a w sierpniu opłaciła składki za lipiec i sierpień. Zapłatę otrzymywała przelewami na konto, z konta D. G.. Rejestrując działalność gospodarczą i zgłaszając się do ubezpieczeń M. L. była w ciąży. 13 sierpnia 2014 r. M. L. urodziła dziecko. Jako podstawę wymiaru składek deklarowała kwotę 2.247,60 zł, to jest stanowiącą 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, a więc minimalną dla osoby prowadzącej działalność, jednakże bez preferencyjnego obniżenia do 30 % dla osób rozpoczynających działalność.

W dniu 28 listopada 2014 roku Zakład wydał wobec M. L. decyzję o numerze (...), w której stwierdził podleganie jej ubezpieczeniom obowiązkowym z tytułu zlecenia, za okres od 26 maja do 31 lipca 2014 roku, ustalając podstawy wymiaru składek zgodnie z osiągniętymi dochodami.

Sąd Okręgowy uznał, iż odwołanie jest uzasadnione. Stwierdził, że Zakład w toku postępowania nie podważał wiarygodności i mocy dowodowej żadnego z dowodów przeprowadzonych przez Sąd na wniosek odwołującej, ani nie przedstawiał dowodów przeciwnych. Dlatego opisany wyżej stan faktyczny – zdaniem Sądu - był bezsporny między stronami.

W ocenie Sądu, wykonywanie przez M. L. kolejnych umów zlecenia w wiarygodny sposób potwierdzają zawarte umowy pisemne, kopie dokonywanych przez D. G. przelewów, a także pisemne oświadczenia pracowników szkół i poradni, w których pracowała i zajmowała się dziećmi M. L.. Zeznania świadków tylko potwierdzają fakty wynikające z dokumentów. Faktycznie - zdaniem Sądu - sporna jest ocena charakteru czynności podejmowanych przez M. L., to jest, czy stanowiły one działalność gospodarczą, czy też były tylko zleceniem, a więc stanowiły inny niż zgłoszony tytuł do ubezpieczeń. Zdaniem Sądu, w dokonaniu takiej oceny zasadnym jest posiłkowanie się poglądami Sądu Najwyższego zawartymi w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie I UK 235/13. Zgodnie z tym wyrokiem podjęcie i prowadzenie działalności gospodarczej w 8 miesiącu ciąży nie stanowi przeszkody do podlegania ubezpieczeniom społecznym w aspekcie wykonywania jej w sposób ciągły (art. 2 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej) oraz, iż zamiaru ciągłego prowadzenia działalności gospodarczej nie podważa przewidywanie jej zawieszenia ze względu na ciążę albo konieczność opieki nad dzieckiem.

Sąd podniósł, że M. L. kształciła się przez wiele lat w celu świadczenia usług opiekuńczych i pedagogicznych wobec osób niepełnosprawnych, w tym przede wszystkim dzieci. Przez trzy lata pracowała w takim charakterze, najpierw przez dwa lata na podstawie umowy o pracę, a potem przez rok jako wolontariuszka. Zatem profil zarejestrowanej działalności w zupełności zgadza się z kierunkiem kształcenia i dotychczasową jej pracą.

Sąd ocenił, iż działalność odwołującej nie była pozorna, gdyż faktycznie zajmowała się ona małąletnią K. G., co zajmowało jej po kilka godzin dziennie, przy czym ilość tych godzin w skali miesiąca była niewiele mniejsza niż połowa przeciętnego miesięcznego wymiaru pracy w stosunku pracy. W takich okolicznościach nie można twierdzić, iż działalność nie miała cech ciągłości.

M. L. zarejestrowała działalność już w połowie maja, natomiast znalazła pierwszego zainteresowanego jej usługami na koniec tego miesiąca. Następnie wykonywała dwie kolejne umowy zlecenia, wobec tego samego dziecka, praktycznie do rozwiązania, ale również do dnia, w którym jej praca była potrzebna zleceniodawczyni, czyli do powrotu z zagranicy dotychczasowej niani jej dziecka. Zatem wykonywanie prawie codziennie, po kilka godzin, obowiązków niani w formie dwu kolejnych miesięcznych umów zleceń było działalnością gospodarczą o cesze ciągłości. Istnienia tej cechy, ani również zarobkowego celu działalności, zdaniem Sądu, nie podważa nieosiągnięcie dochodu nawet ponad kwotę składek od obniżonej do 30 % przeciętnego wynagrodzenia, preferencyjnej podstawy wymiaru dla osób rozpoczynających działalność. Wszak gdyby rozpoczynająca działalność osoba zgłosiła taką składkę, musiałaby ją opłacić, nawet gdyby nie osiągnęła ani przychodu, ani dochodu pozwalającego na opłacenie takiej składki. Podstawa wymiaru składek nie jest argumentem podważającym ciągłość działalności, gdyż M. L. deklarowała minimalną składkę, a więc zupełnie odmiennie od popularnego ostatnio podejmowania działalności w ciąży z maksymalną podstawą wymiaru składek, a organ rentowy o ile ma zastrzeżenia do zadeklarowanej podstawy wymiaru składek, może w tym zakresie wydać odpowiednią decyzję. W tej sytuacji podważanie przez Zakład cechy ciągłości działalności gospodarczej nie jest zasadne, za całkowicie chyby Sąd uznał zarzut Zakładu zawarty w zaskarżonej decyzji o sprzeczności zgłoszenia do ubezpieczeń z zasadami współżycia społecznego, co miałyby skutkować nieważnością takiej czynności.

Mając na uwadze opisane ustalenia, oceny prawne i argumenty, Sąd, oceniając odwołanie M. L. za uzasadnione, uwzględnił je i zmienił zaskarżoną decyzję, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., poprzez ustalenie, że jako osoba prowadząca działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, w okresie od rozpoczęcia działalności (punkt I. wyroku).

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 stycznia 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł (...) Oddział w B., skarżąc wyrok w całości, zarzucił mu:

1. sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez przyjęcie, iż czynności wykonywane przez M. L. w związku z realizacją umów zawartych w dniu 26.05.2014r. i w dniu 30.06.2014r. z K. G. na świadczenie usług stanowiły działalność gospodarczą

2. naruszenie przepisów prawa materialnego :

- art. 13 ust.4 w związku z art.6 ust.1 pkt 5 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009r., nr 205, poz.1585 ze zmianami) przez błędne przyjęcie , że M. L. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność podlega obowiązkowo ubezpieczeniom : emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 13 maja 2014r.

Wskazując na powyższe organ rentowy wnosil:

- o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania od decyzji nr (...)r. z dnia 30.09.2014r.

2. zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz organu rentowego kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik odwołującej się M. L. wniósł o oddalenie apelacji organu rentowego w całości oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującej się kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest o tyle zasadna, że skutkowałą zmianą zaskarżonego orzeczenia.

Istota sprawy sprowadza się do ustalenia, czy odwołująca M. L. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą w okresie od dnia 13 maja 2014 r. podlega ubezpieczeniom społecznym.

Osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą definiuje art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy systemowej stanowiąc, że jest to osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej.

W myśl przepisu art. 4 ust. 1, obowiązującej w spornym okresie, ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2004 r. Nr 173, poz. 1807 ze zm., nazywanej dalej ustawą o swobodzie działalności gospodarczej) przedsiębiorcą w rozumieniu tej ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie zaś z ust. 2 za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.

W myśl art. 13 pkt 4 ustawy systemowej w brzmieniu obowiązującym od dnia wejścia w życie z dniem 20 września 2008 r. ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 888), osoba prowadząca pozarolniczą działalność podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania tej działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W świetle powyższego unormowania uznać należy zatem, że ustawodawca w sposób formalny określił czasowe granice podlegania ubezpieczeniom społecznym, wyznaczając je momentami rozpoczęcia i zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej lub zawieszenia i odwieszenia wykonywania tej działalności na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Podzielić należy stanowisko, że ocena, czy działalność gospodarcza jest wykonywana, należy przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero w następnej kolejności - do ich kwalifikacji prawnej. Również wpis do ewidencji działalności gospodarczej ma przede wszystkim znaczenie w sferze ustaleń faktycznych, gdyż ma on charakter deklaratoryjny. Zgodnie bowiem z art. 14 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca, będący osobą fizyczną może podjąć działalność po uzyskaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej. Tym samym, istnienie wpisu w ewidencji działalności gospodarczej nie przesądza o faktycznym prowadzeniu takiej działalności, ale prowadzi do wzruszalnego domniemania prawnego w rozumieniu art. 234 k.p.c., według którego osoba wpisana w ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą (por. wyrok S.A. w Katowicach z dnia 29 stycznia 2013 roku w sprawie III AUa 685/12, publik. LEX nr1282580).

Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika z faktycznego prowadzenia tej działalności, a zatem o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, powodującym wyłączenie z tego ubezpieczenia, decyduje faktyczne zaprzestanie tej działalności, zaś kwestie związane z formalnym zarejestrowaniem, wyrejestrowaniem, czy zgłaszaniem przerw w tej działalności mają ewentualne znaczenie w sferze dowodowej, nie przesądzając same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego (por. wyroki S.N.: z dnia 14 września 2007 r. w sprawie III UK 35/07, publik. LEX nr 483284, z dnia 11 lutego 2010

r. w sprawie I UK 221/09, publik. LEX nr 585715 i z dnia 19 lutego 2010 r. w sprawie II UK 186/09, publik. LEX nr 590235 oraz wyrok S.A. w Białymstoku z dnia 13 lutego 2013 r. w sprawie III AUa 846/12, publik. LEX nr 1278085).

Podkreślić należy, że podjęcie działalności gospodarczej wymaga zachowania określonych warunków, których spełnienie nadaje temu przedsięwzięciu legalny charakter. Niewątpliwie przesłanką legalności działalności jest złożenie wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Taki wniosek wnioskodawczyni faktycznie złożyła. W okolicznościach niniejszej sprawy nie można jednak przyjąć, iż rozpoczęcie działalności gospodarczej nastąpiło po dokonaniu wpisu w (...). Takie rozumienie nie dałoby pogodzić z art. 13 pkt 4 u.s.u.s. Stwarzałoby bowiem zagrożenie jego obejścia poprzez przyznanie tytułu ubezpieczeń społecznych samemu zarejestrowaniu działalności gospodarczej, bez rzeczywistego uczestnictwa w obrocie gospodarczym.

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 672 z późn. zm.) działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórczą, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 6 grudnia 1991 r. (III CZP 117/91, OSNCP 1992, nr 5, poz. 65), wskazał specyficzne cechy działalności gospodarczej, tj.:

- a) zawodowy, a więc stały charakter,
- b) związaną z nią powtarzalność podejmowanych działań,
- c) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania,
- d) uczestnictwo w obrocie gospodarczym.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, zachowanie M. L. jako przedsiębiorcy budzi poważne wątpliwości. Z przedstawionego stanu faktycznego nie wynika, aby nastąpiło rzeczywiste prowadzenie zawodowej działalności gospodarczej w celach zarobkowych oraz w sposób zorganizowany i ciągły. Wprawdzie odwołująca legitymowała się podjęciem pewnych czynności (np. umieszczenie ogłoszenia na portalu Niania.pl), które mogłyby świadczyć o faktycznym wykonywaniu działalności, to jednak nie można uznać, iż miała zamiar (wołę) jej prowadzenia. Brak jest po stronie tych działań cechy powtarzalności. W niniejszej sprawie Sąd I instancji dokonał błędnej kwalifikacji czynności podejmowanych przez M. L. uznając je za czynności podejmowane w ramach prowadzenia działalności gospodarczej. Mając na uwadze fakt, iż czynności te sprowadzały się do opieki nad jednym dzieckiem w związku z zawarciem dwóch umów o świadczenie usług z D. G. na stosunkowo krótkie okresy: 26.05.2014 r.- 27.06.2014r. i 30.06.2014 r.- 31.07.2014 r., nie można zgodzić się ze stanowiskiem Sądu orzekającego w sprawie, iż działalność ta charakteryzowała się definiującymi ją cechami wyżej wskazanymi stałości, powtarzalności czy uczestnictwa w obrocie gospodarczym.

Poza sporem pozostaje, iż skarżąca nie poniosła żadnych nakładów finansowych na rozpoczęcie działalności. Nie zakupiła książki przychodów i rozchodów - swoje obroty zapisywała w zeszycie. Z przedłożonych dokumentów wynika, iż w czerwcu 2014 r. przychód wyniósł 803 zł, wydatki związane z pokryciem składek na ZUS wyniosły 1.042,46 zł, w lipcu 2014 r. przychód kształtował się na poziomie 831,50 zł, zaś koszty podobnie związane były z pokryciem składek na ZUS i ponownie wyniosły 1.042,46 zł. Działalność ta wręcz generowała ciągle koszty, natomiast wnioskodawczym nie podęła żadnych kroków, aby dążyć do zminimalizowania strat i stworzenia prosperującego przedsiębiorstwa. O braku faktycznego zamiaru prowadzenia działalności w okolicznościach niniejszej sprawy może również świadczyć fakt zawieszenia wykonywania działalności po niespełnieniu czterech miesięcy od jej zgłoszenia w organie ewidencyjnym.

Należy zgodzić się z Sądem Okręgowym, że w istocie, samo rozpoczęcie działalności gospodarczej przez kobietę w ciąży, niezależnie od tego, czy jest to ciąża początkowa czy zaawansowana, nie może świadczyć o braku woli do prowadzenia tej działalności. Taką wolę jednakże każdorazowo winno się badać w oparciu o całokształt okoliczności sprawy. Kardynalne znaczenie dla właściwego rozstrzygnięcia sprawy ma przede wszystkim nie kwestionowanie przez odwołującą się decyzji organu rentowego Nr (...) z dnia 28.11.2014 r., na podstawie której Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził podleganie jej ubezpieczeniom obowiązkowym z tytułu zlecenia, za okres od 26 maja do 27

czerwca 2014r. oraz od 30 czerwca 2014r. do 31 lipca 2014 roku, ustalając podstawy wymiaru składek zgodnie z osiągniętymi dochodami. Wobec uprawomocnienia się powyższej decyzji należy uznać, iż odwołująca się zgodziła się z ustaleniami organu rentowego, iż to świadczenie usług w okresie od 26 maja do 27 czerwca 2014r. oraz od 30 czerwca 2014r. do 31 lipca 2014 roku – a nie pozarolnicza działalność gospodarcza - daje tytuł do podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu. Z uzasadnienia powyższej decyzji wprost wynika, iż ZUS stwierdził, że skarżąca nie prowadziła pozarolniczej działalności i nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu. Tytuł do podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym stanowiły natomiast wykonane na rzecz D. G. umowy o świadczenie usług. Powyższa okoliczność również przemawia przeciwko przyjęciu, że od dnia 13 maja 2014r. wnioskodawczyni faktycznie prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą. Tej okoliczności Sąd I instancji nie ocenił, ograniczając się w uzasadnieniu orzeczenia tylko do odnotowania tego faktu.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie Sądu Apelacyjnego materiał dowodowy zgromadzony przed Sądem pierwszej instancji, uprawnia do stwierdzenia, że podjęte działania przez wnioskodawczynię w zakresie wykazania prowadzenia działalności gospodarczej nie prowadzą do wniosku, że może ona zostać objęta obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi, bowiem decydujące znaczenie dla istnienia tego obowiązku jest faktyczne prowadzenie działalności, której to okoliczności ubezpieczona nie wykazała.

Z powyższych względów, Sąd Apelacyjny, znajdując podstawy do uwzględnienia apelacji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., orzekł, jak w punkcie pierwszym sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 z zm.).